

РЕШЕНИЕ

№ 3401

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4361** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ" АД, ЕИК 831253098 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ № 146 срещу Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 13980/2009 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав. С посоченото решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № ДФР/НП-85/13.11.2010 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на основание чл. 23, ал. 4, вр. ал. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) на "ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ" АД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. за нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП.

В касационната жалба се обосновава, че съдът не е отчетел, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. На следващо място се посочва, че дори да се приеме, че не е налице маловажен случай, то съдът не е съобразил размера на

имуществената санкция с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. На последно място е изложено оплакване, че в съдебното решение е изписана неправилно фирмата на дружеството – вместо “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” погрешно съдът е посочил като административнонаказано лице “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ”. Иска се отмяна на решението на районния съд, като вместо него съдът да постанови друго решение, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила първоинстанционното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД е юридическо лице със седалище и адрес на управление гр.София, ул. “Георги Сава Раковски” № 146. Предметът на дейност на дружеството е инвестиции в областта на строителството и недвижимите имоти, предприемачество, посредничество, както и всяка друга дейност, която не е забранена от закона. Със Заповед ЗДФР-24/14.03.2009 г. директорът на Дирекция “Финансово разузнаване” при ДАНС наредил на Райна Христова-Янева и на Румен Тодоров служители в ДАНС, дирекция “Финансово разузнаване” да извършат проверка на “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД за спазване изискванията на ЗМИП. В хода на проверката длъжностните лица установили, че на 08.12.2008 г. Ивайло Николов Терзийски внесъл на касата на “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД сумата в размер на 34 200 евро, представляваща покупната цена на недвижим имот, закупен от Терзийски с нотариален акт за покупко-продажба № 27, том IX, дело № 1417/2008 г., за което са издадени приходен касов ордер №105/08.12.2008 г. и фактура №0000000808/08.12.2008 г. При проверката било установено също, че в периода 01.01.2009 г. до 15.01.2009 г. дружеството не е уведомило Дирекция “Финансово разузнаване” при

ДАНС за извършеното плащане в брой на сумата в размер на 34 200 евро. Констатираните при проверката обстоятелства били обективирани в констативен протокол за проверка на място по ЗМИП. На 16.06.2009г. Райна Христова-Янева съставила срещу “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД Акт за установяване на административно нарушение №81/99-112 за нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП. Въз основа на съставения АУАН на 13.11.2009 г. председателят на Държавна агенция “Национална сигурност” издал наказателно постановление № ДФР/НП-85/13.11.2009 г., с което на “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД за нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП на осн. чл. 23, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМИП е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лв.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена от гласните доказателства по делото, събрани чрез разпит на свидетелката Райна Христова-Янева и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства - заверен препис на Заповед ЗДФР-24/14.03.2009г. на директора на Дирекция “Финансово разузнаване” при ДАНС, заверен препис на констативен протокол за проверка на място по ЗМИП, заверен препис на сметка 505 в евро за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г. водена от “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД, заверени преписи на приходен касов ордер №105/08.12.2008 г. и фактура № 0000000808/08.12.2008 г., фискален бон, справка за актуално състояние на “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД.

От правна страна районният съд е обосновал процесуална допустимост на жалбата, а по същество – неоснователност. Съдът е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен и наказателното постановление е издадено от компетентни органи. В хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. В обстоятелствената част на акта и на обжалваното наказателно постановление, административните нарушения са описани пълно и ясно съгласно изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Спазени са и преклузивните срокове, възведени в чл. 34 от ЗАНН, в които следва да бъде съставен АУАН и издадено НП. На “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД е ангажирана административно-наказателна отговорност за нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП. Цитираната разпоредба вменява на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от ЗМИП правило за поведение, изразяващо се в уведомяване дирекция “Финансово разузнаване” на Държавна агенция “Национална сигурност” за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗМИП информацията по

чл. 11а от ЗМИП се предоставя на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец съгласно приложение № 3 от същия нормативен акт. Съдът е обосновал, че нарушението на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП е формално - на просто извършване. За съставомерността на същото не е необходимо да са настъпили вредни последици. От обективна страна изпълнителното деяние може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредоставяне на информация на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент.

От събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал съдът е приел за безспорно установено, че "ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ" АД попада в кръга на лицата по чл. 3, ал. 2, т. 24 от ЗМИП, извършващи по занятие сделки с вещи, плащането по които е извършено в брой и е на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута. "ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ" АД не е изпълнил задължението си, възведено в чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП да уведоми до 15.01.2009г. (съгласно чл. 16, ал. 1 от ППЗМИП) дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за извършеното от Ивайло Николов Терзийски плащане на 08.12.2008 г. в брой на сумата в размер на 34 200 евро, като по този начин от обективна страна е подсумирал състава на административното нарушение по чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП. Съдът е посочил, че доколкото става въпрос за имуществена санкция, наложена на юридическо лице, не следва да бъде изследван въпроса за виновността на последното - аргумент от чл. 83, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът е обсъдил довода, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН и е обосновал неговата неоснователност. Мотивите на съда в тази насока са, че при определяне на малозначителността на административното нарушение следва да се вземе предвид на първо място обектът (обществените отношения), който се засяга или застрашава и на следващо място самото деяние и възможността му да засегне или застраши обекта на правна защита. В конкретния случай са засегнати обществени отношения, осигуряващи превенция на финансовата система от опасност същата да бъде използвана за изпиране на пари. Дружеството не е изпълнило задължението си да уведоми Дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за извършеното плащане в брой на сумата в размер на 34 200 евро, като по този начин е лишил държавата в лицето на компетентния орган ДАНС да предприеме

необходимите мерки за предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари, с оглед на което съдът е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Относно размера на наказанието съдът е посочил, че споделя изцяло извода на административно-наказващия орган относно индивидуализацията на наложената санкция, като приема, че същата е законосъобразно определена при спазване изискванията на чл. 27 ЗАНН. Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

В случая съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. От фактическа страна е безспорно установено, че на 08.12.2008 г. Ивайло Николов Терзийски внесъл на касата на "ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ" АД сумата в размер на 34 200 евро, представляваща покупната цена на недвижим имот, закупен от Терзийски с нотариален акт за покупко-продажба № 27, том IX, дело № 1417/2008 г., за което били издадени приходен касов ордер № 105/08.12.2008 г. и фактура №0000000808/08.12.2008 г. като в периода 01.01.2009 г. до 15.01.2009 г. дружеството не уведомило Дирекция "Финансово разузнаване" при ДАНС за извършеното плащане в брой на сумата в размер на 34 200 евро, с което извършило нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП, наказуемо на основание чл. 23, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМИП с имуществена санкция в размер от 2 000 до 50 000 лв.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на районния съд, че извършеното нарушение не съставлява маловажен случай. ЗМИП регулира обществените отношения, свързани с мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Предвиденият контрол е засилен, съответно и отговорността за нарушения по този закон е по-строга. Със ЗМИП е определена по-висока степен на обществена опасност на деянията, съставляващи нарушения на неговите норми, в сравнение с установените нарушения в други закони. В съответствие с тази отчетена от законодателя висока степен на обществена опасност са и предвидените в ЗМИП относително високи размери на административните наказания. Районният съд е отчетел специфичния характер на извършеното деяние и при правилно приложение на материалния закон е достигнал до извода, че не е налице "маловажен случай" по смисъла на чл. 93, т. 9, вр. с чл. 11 от ЗАНН, съответно липсва основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Правилен е също изводът на районния съд, че размерът на наложеното наказание е в съответствие с тежестта на извършеното нарушение и следователно е спазен чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. За нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП в разпоредбата на чл. 23, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМИП е предвидена имуществена санкция от 2000 до 50 000 лв., като в случая наложената е в размер на 5 000 лв. Този размер е към установения в закона минимум и е съобразен с тежестта на извършеното нарушение. Задължението по чл. 11а, ал. 1 от ЗМИП възниква, когато размерът на средствата е над 30 000 лв., а в случая е извършено плащане в брой на 34 200 евро, която сума в значителна степен надвишава установената от законодателя, поради което не е налице основание за определяне на размера на наказанието в предвидения от закона минимум.

Относно оплакването, че съдът е изписал неправилно фирмата на дружеството, като вместо „ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” погрешно е посочил „Интертайм Континентъл”, настоящият съдебен състав намира, че допуснатата грешка не съставлява съществено процесуално нарушение и следователно не е основание за отмяна на съдебното решение. Административнонаказателното производство приключва с наказателно постановление и именно това е санкционният акт, в който следва да се съдържат достатъчно данни за идентификацията на административнонаказаното лице, от една страна, за да се установи дали в действителност това е нарушителят при проверката за законосъобразност на НП, от друга страна, за да се осигури изпълнението на наложеното наказание именно по отношение на нарушителя. В случая в НП санкционираното дружество е идентифицирано подробно и коректно със следните данни: “ИНТЕРТАЙМ КОНТИНЕНТАЛ” АД, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Георги Сава Раковски” № 146, вписано в регистъра на търговските дружества по ф. д. № 24722/1994 г., рег. 1, партиден № 22591, том 273, стр. 38 на Софийски градски съд, ЕИК 831253098, представлявано от председателя на съвета на директорите Петър Стефанов Николов, ЕГН 6612236783. Независимо от допуснатата грешка при изписване на фирмата на дружеството в съдебното решение, от съдържанието на решението – мотиви и диспозитив се установява категорично, че съдът е формирал воля относно законосъобразността именно на Наказателно постановление № ДФР/НП-85/13.11.2010 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, в което както стана ясно се съдържат достатъчно данни за идентификацията на дружеството.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 13980/2009 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.